

[Thoft]

pengekassen. Det er det, denne regering altid siger ved enhver tænkelig lejlighed. Men nu kommer indenrigsministeren altså og forærer statsanstalten for livsforsikring et beløb på et sted mellem 3 og 5 mill. kr. – det får vi jo nok belyst i udvalgsarbejdet – men det kunne indenrigsministeren da godt have fortalt i bemærkningerne. En stor del af min kritik gik altså på, at bemærkninger til lovforslaget er falske, fordi de ikke fortæller folketinget, hvad der er virkningen af dette lovforslag, og det er noget klytværk. Det bør fremgå af indenrigsministerens lovforslag, ligesom jeg har kritiseret forholdet, når det er skatteministeren, der laver det.

Det andet spørgsmål vedrører privatisering. Vi mangler en begrundelse for, at det er Top Danmark-modellen og ikke Tryg-modellen. Hvorfor vælger indenrigsministeren ikke den model, som gælder for de gensidige forsikringsselskaber, typisk Tryg? Der kunne være lige så godt grund til det. Dette her er ikke bare et spørgsmål om privatisering; det er et spørgsmål om et dårligt lovforslag, hvis bemærkninger ikke er i orden.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi skal fra radikal side gerne medvirke til at få drøftet og afklaret nogle af de problemer, som hr. Thoft har rejst, og vi mener i øvrigt, at der kan være grund til at se på de provenumæssige virkninger af forslaget.

Men eller kan vi som princip støtte forslaget, som jo er en konsekvens af en tidligere vedtaget lovgivning her i tinget.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har ingenting at indvende imod ligestilling, og under forudsætning af, at der er tale om en reel ligestilling imellem statsanstalten og de øvrige forsikringsselskaber, kan vi støtte forslaget, men det er der jo nu blevet rejst tvivl om, og det vil vi naturligvis se nærmere på i udvalget.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg vil takke for den næsten overvældende tilslutning til forslaget fra de fleste ordføreres side.

Jeg skal sige til hr. Thoft, at jeg principielt mener, det er en mærkværdig sprogbrug i folketinget at sige, at ministeren ønsker at snyde folketinget og giver falske oplysninger

i bemærkningerne. Det synes jeg er temmelig uantageligt, og det er i øvrigt heller ikke rigtigt. Jeg synes, hr. Thoft skulle stille sine provenuspørgsmål i udvalget, og jeg har i det hele taget meget vanskeligt ved at følge hr. Thofts udredninger, som måske er mere båret af partipolitik end af realiteter.

Jeg kan sige til hr. Thoft, at lovforslaget er overordentlig godt gennemtænkt. Vi synes, sådan som de forskellige ordførere også har givet udtryk for her, at en ligestilling mellem de private livsforsikringsselskaber og statsanstalten må være en helt selvfølgelig ting, og jeg vil gerne bekræfte, hvad hr. Skrumsager Skau sagde, nemlig at statsanstalten har haft en skattemæssig fordel. Det mener vi ikke i regeringen kan være hensigtsmæssigt, og derfor har vi fremsat dette lovforslag for at lave en ligestilling mellem disse livsforsikringsselskaber. Jeg har altså meget vanskeligt ved at forstå hr. Thofts indvendinger og mener desuden, at sprogbrugen er temmelig uantagelig.

Thoft (SF):

Da jeg ikke blev irrettesat af formanden, må jeg konstatere, at sprogbrugen i hvert fald var antagelig fra dette tings talerstol.

Det, som indenrigsministeren ikke har forstået, er, at der ikke er tale om, at statsanstalten for livsforsikring nu får en mindre privilegeret stilling, og det er det, jeg kritiserer ikke fremgår af indenrigsministerens bemærkninger.

Jeg mener fortsat ikke, indenrigsministeren har forstået, hvad virkningen af dette forslag er. Virkningen er nemlig, at statsanstalten for livsforsikring nu vil få skattegodtgørelse for aktieudbyterne. Det har de ikke fået tidligere, og de kommer aldrig til at betale en krone i aktieselskabsskat; det mener jeg jeg har beskrevet udmærket i mit første indlæg.

Ministeren skriver direkte i bemærkningerne:

»Hvis statsanstalten, som de øvrige selskabsbeskattede livsforsikringsselskaber hidtil har gjort, praktisk taget vil henlægge hele det skattepligtige overskud til de nævnte formål, kan selskabsskatten bliver forholdsvist beskedent. Det kan således oplyses, at såfremt statsanstaltens selskabsskat kommer til at udgøre nogenlunde samme andel af bruttoindtægterne, som denne andel har udgjort i livsforsikringsaktieselskaberne i de seneste